

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
**Factors Effecting English Speaking Ability of Second Year Students in the
Faculty of Humanities and Education, Mahamakut Buddhist University**

อรรชนีดา หวานคง*
Anchanida Wankong*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (ศาลายา) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 1 ได้แก่ 1) คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 2) คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้น 40 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 19 ข้อ จำแนกปัจจัยออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 2) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน 3) ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันเดิม 4) ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว 5) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (ศาลายา) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 1 ได้แก่ 1) คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และ คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ลำดับแรก ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนและบุคลิกภาพ ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว และด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันเดิม ตามลำดับ

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพูดภาษาอังกฤษ, นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์

*อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
*Lecturer, English Major, Faculty of Humanities, Mahamakut Buddhist University

Abstract

The objectives of this research study factors effecting English speaking ability of second year students in the Faculty of Humanities and Education, Mahamakut Buddhist University. The study sampling subjects were 40 second year students who are studying in first semester 2016 at Mahamakut Buddhist University. The sampling was chosen from 2 faculties are Humanities Faculty and Education Faculty. The instrument used for data collection was questionnaire. Data were analyzed for percentage, mean, and standard deviation.

The findings of the study indicate that the second year students from 2 faculties namely: Humanities faculty and Education faculty in first semester 2016 at Mahamakut Buddhist University thought factors effecting English speaking ability of second year students in the Faculty of Humanities and Education, Mahamakut Buddhist University at a high level. When considering by aspect, it was found that the highest mean was learning behavior, student's personality, student's attitude toward learning, basic experience in studying English, and promoting and supporting the learning of the family.

Keywords: factors effecting English speaking, English language, Second year students, Faculty of Humanities and Faculty of Education

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้คนไทยไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล "การเรียนการสอนหลักสูตร English Program ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ ผู้เรียนมีทักษะใน 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการ พูด ซึ่งจะทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังส่งผลอันดีต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปอีกขั้นหนึ่ง

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดในปัจจุบันนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ (กรมวิชาการ.2540:1) ดังนั้นวัฒนธรรมการเรียนในห้องเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคล สังคมและประเทศเท่าที่ควร เมื่อต้องเผชิญกับความคาดหวังทางสังคมที่จะทำให้การศึกษาามีบทบาทในการเตรียมกำลังคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในสังคมโลก ก็ยังเห็นปัญหาที่เกิดกับการศึกษามากขึ้น เช่น นักเรียนเรียนจบหลักสูตรแล้วพูดภาษาอังกฤษไม่เก่งหรือพูดไม่ได้ ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอน นักเรียน สิ่งแวดล้อม หรืออาจมีปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อการศึกษาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เป็น

มหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตลอดจนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้เป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ๆ ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเคยสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานได้พบปัญหาและอุปสรรคว่านักศึกษาส่วนมากประสบกับปัญหาในการพูดเพื่อการสื่อสาร จึงทำให้นักศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษได้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด ดังนั้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะนักศึกษาเหล่านี้จะสำเร็จการศึกษาและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษเป็นหัวข้อที่มีการศึกษาค้นคว้ามาอย่างยาวนาน เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาวิจัยครอบคลุมทั้งด้านทฤษฎีต่างๆ โดย Canales (1980) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ผู้พูดมีความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammatical Knowledge) หมายถึง ผู้พูดมีความรู้ความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษา ได้แก่ การออกเสียง การใช้คำศัพท์ โครงสร้างของคำ วลี และประโยค ตลอดจนผู้พูดจะต้องสามารถเลือกใช้ถ้อยคำหรือประโยคที่จะใช้ในการพูดเพื่อสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และตรงกับความต้องการของผู้พูด
2. ผู้พูดมีความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge) หมายถึง มีความรู้ในการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคล และสถานการณ์ต่างๆ เช่น การทักทาย การขอโทษ การขอบคุณ การขอร้อง การเสนอความคิดเห็น เป็นต้น
3. ผู้พูดมีความรู้ในการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discourse Knowledge) หมายถึง ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพมีความรู้ในการเรียบเรียงถ้อยคำ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษา (Grammatical Form) โดยสามารถพูดได้ตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ซึ่งช่วยให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น
4. ผู้พูดมีความรู้ในการใช้กลวิธีการสื่อความหมาย (Strategic Knowledge) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่องและประสบความสำเร็จ เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) หรือการใช้คำศัพท์ทดแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก (Word Coinage Strategy) เป็นต้น

ในประเด็นเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีนักวิชาการหลายท่านให้แนวคิด ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ: Krashen (1981: 112) กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษาต่างกัน เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดทางภาษาต่ำ แต่มีเจตคติต่อภาษาหรือเจ้าของภาษาดี ก็สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนได้หรือถ้า ผู้เรียนมีความถนัดทางภาษาสูง แต่มีเจตคติในทางลบ ก็อาจประสบความสำเร็จในการเรียนได้

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน: โสภกา ชูพิกุลชัย (2528: 111) ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกในด้านการเรียน ปฏิบัติที่ผู้เรียนมีต่อประสบการณ์สภาพบรรยากาศแวดล้อมในขณะที่เรียนด้วย ดังนั้นพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันเดิม: ยุพเยาว์ เมืองหมด (2548 : 12) ได้กล่าวถึงพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา หมายถึง สภาวะที่นักศึกษาได้รับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือมีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษ มาจากสถาบันการศึกษาเดิม สภาพการจัดการเรียนการสอนจะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบสำคัญ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อบรรยากาศและสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน เช่น กลุ่มเพื่อน บรรยากาศการเรียนการสอน อุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอน เวลาในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมและการสนับสนุนทางครอบครัว: Gardner (1973 : 235-245) ได้จำแนกบทบาทของบิดา มารดา ผู้ปกครองต่อ การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ชนิด คือ บทบาทที่ปรากฏการกระทำ (active role) บทบาทชนิดนี้ หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปรากฏการกระทำออกมา โดยการกระตุ้นผู้เรียนให้เรียน ภาษา สอนภาษาให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนภาษา คอยดูแลให้ผู้เรียนทำการบ้าน และส่งเสริมให้ผู้เรียนทำทุกอย่างเกี่ยวกับการเรียนภาษาได้ดี ให้รางวัลและให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และบทบาทที่ไม่ปรากฏการกระทำ (passive role) บทบาทชนิดนี้เป็นบทบาทที่ละเอียดอ่อนและมีความสำคัญกว่าบทบาทชนิดที่ปรากฏ การกระทำ บทบาทชนิดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเจตคติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อชุมชนที่ใช้ ภาษาที่ผู้เรียนเรียน บทบาทชนิดนี้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะช่วยจูงใจผู้เรียนให้เรียนรู้ภาษา

5. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ Karmel (1970) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นเป็นรูปแบบคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลตลอดจนสติปัญญา และความสัมพันธ์ทางสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สมมติฐานการวิจัย

เพศ สถานภาพ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาวิจัย “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (สาธิต) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 1 ได้แก่
1) คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ 2) คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้น 40 รูป/คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหา มกุฏราชวิทยาลัย ต.สาธิต อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม

กรอบแนวความคิด

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย 5 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 2) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน 3) ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันเดิม 4) ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว 5) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ สรุปเป็นกรอบแนวความคิดของการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

1. ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน
3. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันเดิม
4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว
5. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ตัวแปรตาม

การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3. เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ มีการออกเสียงที่ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ถูกต้องและเหมาะสม พูดถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว และพูดสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ

ระดับความคิดเห็น หมายถึง ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้จากการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มประชากรโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน
3. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันเดิม
4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว
5. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยนี้แบ่งเป็น 3 เพศ คือ เพศบรรพชิต เพศชาย และเพศหญิง

สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งที่บุคคลได้รับจากการเป็นสมาชิกของสังคม สำหรับงานวิจัยนี้แบ่งสถานภาพออกเป็น 2 สถานภาพ คือ บรรพชิต และคฤหัสถ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 1 ได้แก่

- 1) คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ 2) คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ รวม 40 รูป/คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยรวมทั้งสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิดเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามเลือกตอบ (Check List) โดยถามถึง เพศ และ สถานภาพ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด แบบเลือกตอบ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับปฏิบัติการมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 19 ข้อ จำแนกปัจจัยออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 2) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน 3) ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันเดิม 4) ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว 5) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ให้กับกลุ่มเป้าหมายในการตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 40 ชุด ก่อนการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะอธิบายจุดประสงค์ของการเก็บข้อมูล และอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามให้เข้าใจก่อนเป็นภาษาไทย แล้วจึงให้กลุ่มเป้าหมายดำเนินการทำแบบสอบถาม

3.2 ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้สถิติการบรรยาย ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทั้ง 5 ด้านนั้น ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 5 ระดับคือ

4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามจะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

1. เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	15	37.5
หญิง	25	62.5
รวม	40	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ เพศหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และน้อยที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 15 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

2. สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
บรรพชิต	7	17.5
คฤหัสถ์	33	82.5
รวม	40	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ เป็นคฤหัสถ์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 และน้อยที่สุด คือ เพศบรรพชิต จำนวน 7 รูป คิดเป็นร้อยละ 17.5

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้เรียนมีความชื่นชอบภาษาอังกฤษและพยายามพูดภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส	4.05	0.81	มาก
2	ผู้เรียนหาโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ	4.22	0.86	มาก
3	ผู้เรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษ โดยไม่กังวลเรื่องหลักไวยากรณ์	4.37	0.74	มาก
4	ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน	3.04	1.16	ปานกลาง
	รวม	3.07	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.07$, $S.D.=0.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้เรียนผู้เรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษ โดยไม่กังวลเรื่องหลักไวยากรณ์ ($\bar{X}=4.37$, $S.D.=0.74$) รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนคิดว่าการได้พูดคุยกับเพื่อนชาวต่างชาติทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการพูด และพยายามหาโอกาสที่จะพูดภาษาอังกฤษเสมอๆ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=4.22$, $S.D.=0.86$), ($\bar{X}=4.05$, $S.D.=0.81$), ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.04$, $S.D.=1.16$)

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน

ข้อ	พฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้เรียนพยายามเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา	4.20	0.82	มาก
2	ผู้เรียนชอบดูภาพยนตร์และฟังเพลงภาษาอังกฤษ	4.02	0.77	ปานกลาง
3	ผู้เรียนชอบเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆด้วย	3.50	1.24	ปานกลาง
4	ในการเรียนภาษาอังกฤษผู้เรียนชอบทักษะการพูดมากที่สุด	3.07	1.16	ปานกลาง
	รวม	3.69	0.74	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$, $S.D.=0.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้เรียนพยายามเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, $S.D.=0.82$) รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนชอบดูภาพยนตร์และฟังเพลงภาษาอังกฤษและนักศึกษาชอบเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ ด้วย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=4.02$, $S.D.=0.77$), ($\bar{X}=3.50$, $S.D.=1.24$) และในการเรียนภาษาอังกฤษผู้เรียนชอบทักษะการพูดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.07$, $S.D.=1.16$)

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาเดิม

ข้อ	ประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาเดิม	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้เรียนได้ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.72	0.75	ปานกลาง
2	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษต่างๆ เช่น กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นต้น	2.92	0.61	ปานกลาง

3	ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนชาวต่างชาติโดยเฉพาะวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	2.90	0.75	ปานกลาง
4	ผู้เรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม	3.57	0.95	มาก
	รวม	3.03	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาเดิมโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03$, $S.D.=0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้เรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.57$, $S.D.=0.95$) รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษต่างๆ เช่น กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนชาวต่างชาติโดยเฉพาะวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.92$, $S.D.=0.61$), ($\bar{X}=2.90$, $S.D.=0.75$) และผู้เรียนได้ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.72$, $S.D.=0.75$)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว

ข้อ	การส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะทางภาษา	3.15	1.00	ปานกลาง
2	ผู้ปกครองชมเชยเมื่อผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษได้	3.22	0.83	ปานกลาง
3	ผู้ปกครองส่งเสริมให้ผู้เรียนประกวดสุนทรพจน์หรือแข่งขันโต้วาทีภาษาอังกฤษ	2.85	1.21	ปานกลาง
	รวม	3.07	0.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.07$, $S.D.=0.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ปกครองชมเชยเมื่อผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษได้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.22$, $S.D.=0.83$) รองลงมาได้แก่ ผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนทักษะทางภาษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15$, $S.D.=1.00$) และผู้ปกครองส่งเสริมให้ผู้เรียนประกวดสุนทรพจน์หรือแข่งขัน โต้วาทีภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.85$, $S.D.=1.21$)

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ข้อ	บุคลิกภาพ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ	3.60	1.03	มาก
2	ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการพูดภาษาอังกฤษ	4.05	0.81	มาก
3	ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3.72	0.75	มาก
4	ผู้เรียนมีไหวพริบในการแก้ไขปัญหาเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะ	3.40	0.84	ปานกลาง
	รวม	3.69	0.74	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$, S.D.=0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการพูดภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$ S.D.=0.81) รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษและมีความกล้าแสดงออกในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.72$, S.D.=0.87), ($\bar{X}=3.60$, S.D.=1.03) และผู้เรียนมีไหวพริบในการแก้ไขปัญหาเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.40$, S.D.=0.84)

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย รวมทุกด้าน

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	3.07	0.90	ปานกลาง
2	ด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน	3.69	0.74	มาก
3	ด้านประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาเดิม	3.03	0.53	ปานกลาง
4	ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียนของครอบครัว	3.07	0.89	ปานกลาง
5	ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว	3.69	0.74	มาก
	รวม	3.53	0.54	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย รวมทุกด้าน โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนและด้าน

บุคลิกภาพส่วนตัว มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.07$, $S.D.=0.90$) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนทางการเรียน ของครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.07$, $S.D.=0.89$) และด้านประสบการณ์ในการ เรียนภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาเดิม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.03$, $S.D.=0.53$)

อภิปรายผล

ผลการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนและบุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถอธิบายได้ว่า Kara (2009) กล่าวว่า ทักษะคิดของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะทักษะคิดที่เป็นบวกของผู้เรียน ภาษาจะช่วยผลักดันให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาพฤติกรรมการเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

James (2013) ผู้เรียนส่วนใหญ่คุ้นเคยการกับการเป็นผู้รับข้อมูลเพียงอย่างเดียว โดยแสดง พฤติกรรมเพียงการนั่งฟังอย่างเดียว และจดเท่านั้น ซึ่งขัดกับการเรียนรู้ภาษาที่ดี ซึ่งต้องกระตือรือร้น จึงเป็น เหตุผลที่ว่า บุคคลที่กล้าพูดกล้าแสดงออก จะเป็นผู้ที่มีโอกาสในการเรียนรู้ที่ดี อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญที่สุดใน การพูดภาษาอังกฤษ คือการเรียนรู้และพยายามฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งเป็นคุณสมบัติของนักศึกษาในระดับ อุดมศึกษาที่จะต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่รู้จักแสวงหาคำความรู้ ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงโลกในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาและปรับปรุงด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในชั้นปีต่อไป

2. ผู้สอนควรมีการสอนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเนื้อหา วิชาจะเป็นการส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียนอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในกลุ่มเป้าหมายอื่น
3. ทำวิจัยเกี่ยวกับทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ทักษะการเขียน การอ่าน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ . (2540). รายงานผลการสำรวจเรื่อง ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ยุพเยาว์ เมืองหมุด และคณะ. 2548. ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
แรกเข้าระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ
วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2528). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุตรไพศาล.
- Gardner R.C. (1973). **Focus on the Learner : Pragmatic Perspectives for the
Language Teacher.** Rawley : Newbury House.
- Kara, A.(2009). **The effect of a “Learning Theory” Unit on Students towards
Learning.** Australian Journal of Teacher Education, 34(3), 100-113
- Krashen, S.D. (1981). **Principles and Practice in Second Language Acquisition.** New
York: Pergamond Press.